

EUROPAPARLAMENTS- OG RÅDSFORORDNING (EU) 2018/841**2019/EØS/102/24****av 30. mai 2018****om tilføyelse av utslipp og opptak av klimagasser fra arealbruk, arealbruksendring og skogbruk i klima- og energirammen for 2030, og om endring av forordning (EU) nr. 525/2013 og beslutning nr. 529/2013/EU(*)**

EUROPAPARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPEISKE UNION HAR

under henvisning til traktaten om Den europeiske unions virkemåte, særlig artikkel 192 nr. 1,

under henvisning til forslag fra Europakommisjonen,

etter oversending av utkast til regelverksakt til de nasjonale parlamentene,

under henvisning til uttalelse fra Den europeiske økonomiske og sosiale komité⁽¹⁾,under henvisning til uttalelse fra Regionkomiteen⁽²⁾,etter den ordinære regelverksprosedyren⁽³⁾ og

ut fra følgende betraktninger:

- 1) I sine konklusjoner av 23. og 24. oktober 2014 om klima- og energirammen for 2030 godkjente Det europeiske råd et bindende mål om innen 2030 å redusere Unionens egne klimagassutslipp for hele økonomien med minst 40 % sammenlignet med 1990, og dette målet ble bekreftet i Det europeiske råds konklusjoner av 17. og 18. mars 2016.
- 2) I sine konklusjoner av 23. og 24. oktober 2014 fastslo Det europeiske råd at målet for utslippsreduksjon på minst 40 % bør nås av Unionen i fellesskap på en mest mulig kostnadseffektiv måte, med en reduksjon innen 2030 i sektorene i og utenfor Den europeiske unions ordning for handel med utslippskvoter (EU ETS), fastsatt i europaparlaments- og rådsdirektiv 2003/87/EF⁽⁴⁾, på henholdsvis 43 % og 30 % sammenlignet med 2005, med innsatsen fordelt på grunnlag av det relative BNP per innbygger.

(*) Denne unionsrettsakten, kunngjort i EUT L 156 av 19.6.2018, s. 1, er omhandlet i EØS-komiteens beslutning nr. 269/2019 av 25. oktober 2019 om endring av EØS-avtalens protokoll 31 om samarbeid på særlige områder utenfor de fire friheter, ennå ikke kunngjort.

(1) EUT C 75 av 10.3.2017, s. 103.

(2) EUT C 272 av 17.8.2017, s. 36.

(3) Europaparlamentets holdning av 17. april 2018 (ennå ikke offentliggjort i EUT) og rådsbeslutning av 14. mai 2018.

(4) Europaparlaments- og rådsdirektiv 2003/87/EF av 13. oktober 2003 om opprettelse av en ordning for handel med utslippskvoter for klimagasser i Fellesskapet og om endring av rådsdirektiv 96/61/EF (EUT L 275 av 25.10.2003, s. 32).

- 3) Denne forordning utgjør en del av gjennomføringen av Unionens forpliktelser i henhold til Paris-avtalen⁽¹⁾ vedtatt i henhold til De forente nasjoners rammekonvensjon om klimaendring («UNFCCC»). Paris-avtalen ble inngått på Unionens vegne 5. oktober 2016 ved rådsbeslutning (EU) 2016/1841⁽²⁾. Unionens forpliktelse til utslippsreduksjoner for hele økonomien ble fastsatt i det planlagte nasjonalt fastsatte bidraget som Unionen og dens medlemsstater i lys av Paris-avtalen framla for sekretariatet til FNs rammekonvensjon om klimaendring 6. mars 2015. Paris-avtalen trådte i kraft 4. november 2016. Unionen bør fortsette å redusere sine utslipp og øke sine opptak av klimagasser i samsvar med Paris-avtalen.
- 4) Paris-avtalen fastsetter blant annet et langsiktig mål i samsvar med målsettingen om å holde den globale temperaturøkningen godt under 2 °C sammenlignet med førindustrielt nivå og tilstrebe å begrense den til 1,5 °C over førindustrielt nivå. Skog, landbruksarealer og våtmarksområder vil spille en sentral rolle når det gjelder å nå dette målet. Partene i Paris-avtalen anerkjenner også den grunnleggende prioriteringen å ivareta matvaresikkerheten og utrydde hungersnød innenfor rammen av en bærekraftig utvikling og innsatsen for å utrydde fattigdom, og næringsmiddelproduksjonssystemenes særlige sårbarhet overfor de skadelige virkningene av klimaendringene, slik at robustheten overfor klimaendringene og en utvikling med lave klimagassutslipp fremmes på en måte som ikke er til fare for næringsmiddelproduksjonen. For å nå målene i Paris-avtalen bør partene øke sin felles innsats. Partene bør utarbeide, meddele og opprettholde suksessive nasjonalt fastsatte bidrag. Paris-avtalen erstatter framgangsmåten i Kyoto-protokollen fra 1997, som ikke videreføres etter 2020. Paris-avtalen krever også en balanse mellom menneskeskapte utslipp av klimagasser fra kilder og opptak av klimagasser i karbonsluk i annen halvdel av dette århundret, og oppfordrer partene til å treffe tiltak for å bevare og styrke, etter hva som er relevant, karbonsluk og -reservoarer for klimagasser, herunder skog.
- 5) Sektoren for arealbruk, arealbruksendring og skogbruk («LULUCF») har potensial til å gi langsiktige klimafordeler og dermed bidra til oppnåelsen av Unionens mål for reduksjon av klimagassutslipp, samt til de langsiktige klimamålene i Paris-avtalen. LULUCF-sektoren gir også biomaterialer som kan erstatte fossile eller karbonintensive materialer og derfor spiller en viktig rolle i overgangen til en økonomi med lave klimagassutslipp. Ettersom opptak gjennom LULUCF er reversible, bør de behandles som en separat søyle i Unionens klimapolitiske ramme.
- 6) I sine konklusjoner av 23.–24. oktober 2014 fastslo Det europeiske råd at de ulike målene i landbruks- og arealbruks-sektoren, der reduksjonspotensialet er mindre, samt behovet for å sikre sammenheng mellom Unionens mål for matvaresikkerhet og klimaendring, bør anerkjennes. Det europeiske råd oppfordret Kommisjonen til å undersøke hva som er den beste måten for å oppmuntre til bærekraftig intensivering av næringsmiddelproduksjonen, samtidig som sektorens bidrag til begrensning og binding av klimagasser optimeres, herunder gjennom nyplantning av skog, og til å fastsette en politikk for hvordan LULUCF-sektoren kan tas med i rammen for begrensning av klimagasser for 2030 så snart de tekniske forholdene tillater det, og i alle tilfeller før 2020.
- 7) Praksis for bærekraftig forvaltning i LULUCF-sektoren kan bidra til å begrense klimaendringene på flere måter, særlig ved å redusere utslippene og bevare og styrke karbonsluk og karbonlagre. For at tiltak med sikte på særlig å gi økt karbonbinding skal være effektive, er den langsiktige stabiliteten og tilpasningsevnen til karbonbeholdninger av avgjørende betydning. Dessuten kan praksis for bærekraftig forvaltning opprettholde produktiviteten, regenereringsevnen og levedyktigheten i LULUCF-sektoren og dermed fremme økonomisk og sosial utvikling og samtidig redusere karbonavtrykket og det økologiske avtrykket i denne sektoren.
- 8) Utviklingen av bærekraftig og innovativ praksis og teknologi, herunder agroøkologi og skoglandbruk, kan styrke LULUCF-sektorens rolle i forbindelse med begrensning av og tilpasning til klimaendringene, samt øke sektorens produktivitet og robusthet. Ettersom LULUCF-sektoren kjennetegnes av lange tidsrammer for avkastning, er langsiktige strategier viktig for å forbedre finansieringen av forskning for utvikling av og investeringer i bærekraftig og innovativ praksis og teknologi. Investeringer i forebyggende tiltak, for eksempel bærekraftig forvaltningspraksis, kan redusere risikoene forbundet med naturlige forstyrrelser.

(1) EUT L 282 av 19.10.2016, s. 4.

(2) Rådsbeslutning (EU) 2016/1841 av 5. oktober 2016 om godkjenning på Den europeiske unions vegne av Paris-avtalen vedtatt i henhold til De forente nasjoners rammekonvensjon om klimaendring (EUT L 282 av 19.10.2016, s. 1).

- 9) I sine konklusjoner av 22.–23. juni 2017 bekreftet Det europeiske råd Unionens og medlemsstatenes forpliktelse overfor 2030-programmet for bærekraftig utvikling, som har som mål blant annet å sikre at forvaltningen av skogene er bærekraftig.
- 10) Tiltak for å redusere avskoging og skogforringelse og fremme bærekraftig skogforvaltning i utviklingsland er viktig. I denne sammenheng påpekte Rådet i sine konklusjoner av 21. oktober 2009 og 14. oktober 2010 Unionens mål om å redusere den totale avskogingen av tropisk skog med minst 50 % innen 2020 sammenlignet med nåværende nivå, og å stanse det globale tapet av skogdekke senest i 2030.
- 11) Europaparlaments- og rådsbeslutning nr. 529/2013/EU⁽¹⁾ fastsetter regnskapsregler som får anvendelse på utslipp og opptak fra LULUCF-sektoren, og har dermed bidratt til utviklingen av en politikk som har ført til at LULUCF-sektoren er tatt med i Unionens utslippsreduksjonsforpliktelser. Denne forordning bør bygge på eksisterende regnskapsregler og ajourføre og forbedre dem for tidsrommet 2021–2030. Den bør fastsette medlemsstatenes forpliktelser til å gjennomføre disse regnskapsreglene, og bør også pålegge medlemsstatene å sikre at LULUCF-sektoren som helhet ikke genererer nettoutslipp, og bidrar til målet om å styrke karbonslukene på lang sikt. Det bør ikke fastsettes noen regnskaps- eller rapporteringsforpliktelser for private parter, herunder gårdbrukere og skogbrukere.
- 12) LULUCF-sektoren, herunder landbruksarealer, har en direkte og betydelig virkning på det biologiske mangfoldet og økosystemtjenestene. Derfor er det et viktig mål for politikken som påvirker denne sektoren, å sikre sammenheng med Unionens strategiske mål for biologisk mangfold. Det bør treffes tiltak for å gjennomføre og støtte virksomhet i denne sektoren i forbindelse med både begrensning og tilpasning. Det bør også sikres sammenheng mellom den felles landbrukspolitikken og denne forordning. Alle sektorer må yte sin del med hensyn til reduksjon av klimagassutslipp.
- 13) Våtmarksområder er effektive økosystemer for lagring av karbon. Derfor kan vern og gjenoppretting av våtmarksområder redusere klimagassutslippene i LULUCF-sektoren. FNs klimapanel («IPCC») finjustering av IPCCs retningslinjer fra 2006 for nasjonale fortegnelser over klimagasser knyttet til våtmarksområder, bør tas i betraktning i denne sammenheng.
- 14) For å sikre at LULUCF-sektoren bidrar til oppnåelse av Unionens utslippsreduksjonsmål på minst 40 % og det langsiktige målet i Paris-avtalen, kreves det et robust regnskapssystem. For å få et nøyaktig regnskap over utslipp og opptak i samsvar med IPCCs retningslinjer fra 2006 for nasjonale fortegnelser over klimagasser (heretter kalt «IPCCs retningslinjer»), bør man benytte de årlige rapporterte verdiene i henhold til europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 525/2013⁽²⁾ for arealbrukskategorier og omlegging mellom forskjellige arealbrukskategorier, og dermed rasjonalisere metodene som brukes i henhold til FNs rammekonvensjon om klimaendring og Kyoto-protokollen. Arealer som omlegges til en annen arealbrukskategori, bør anses å være i overgang til denne kategorien i standardperioden på 20 år nevnt i IPCCs retningslinjer. Medlemsstatene bør bare kunne fravike denne standardverdien for skogkledde arealer, og bare i sjeldne tilfeller som er begrunnet ut fra IPCCs retningslinjer. Endringer i IPCCs retningslinjer som vedtas av Klimakonvensjonens partskonferanse eller partskonferansen som tjener som partsmøte for partene i Paris-avtalen, bør gjenspeiles, etter hva som er relevant, i rapporteringskravene i henhold til denne forordning.
- 15) De internasjonalt avtalte IPCC-retningslinjene fastslår at utslipp fra forbrenning av biomasse kan regnskapsføres som null i energisektoren, forutsatt at slike utslipp regnskapsføres i LULUCF-sektoren. I Unionen regnskapsføres utslipp fra forbrenning av biomasse for tiden som null i henhold til artikkel 38 i kommisjonsforordning (EU) nr. 601/2012⁽³⁾ og i bestemmelsene fastsatt i forordning (EU) nr. 525/2013, og dermed vil samsvar med IPCCs retningslinjer bare kunne sikres dersom slike utslipp gjenspeiles nøyaktig i denne forordning.

(1) Europaparlaments- og rådsbeslutning nr. 529/2013/EU av 21. mai 2013 om regnskapsregler for utslipp og opptak av klimagasser fra virksomhet knyttet til arealbruk, arealbruksendring og skogbruk, og om opplysninger om tiltak i forbindelse med slik virksomhet (EUT L 165 av 18.6.2013, s. 80).

(2) Europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 525/2013 av 21. mai 2013 om en ordning for overvåking og rapportering av klimagassutslipp og for rapportering av andre opplysninger på nasjonalt plan og unionsplan som er relevante for klimaendring, og om oppheving av vedtak 280/2004/EF (EUT L 165 av 18.6.2013, s. 13).

(3) Kommisjonsforordning (EU) nr. 601/2012 av 21. juni 2012 om overvåking og rapportering av utslipp av klimagasser i henhold til europaparlaments- og rådsdirektiv 2003/87/EF (EUT L 181 av 12.7.2012, s. 30).

- 16) Utslipp og opptak fra skogarealer avhenger av en rekke naturlige omstendigheter, dynamiske, aldersrelaterte skogegenskaper og av tidligere og nåværende forvaltningspraksis som varierer betydelig mellom medlemsstatene. Bruk av et basisår vil ikke gjøre det mulig å gjenspeile disse faktorene og deres sykliske virkning på, eller de årlige variasjonene av, utslipp og opptak. De relevante regnskapsreglene bør i stedet tillate bruk av referansenivåer for å utelukke virkningene av naturlige og landspesifikke særtrekk. Referansenivåene for skog bør ta hensyn til en eventuell ubalanse i skogens aldersstruktur, og bør ikke i utilbørlig grad begrense intensiteten i den framtidige skogforvaltningen, slik at langsiktige karbonsluk kan opprettholdes eller styrkes. Gitt den særlige historiske situasjonen i Kroatia, kan referansenivået for dets skog også ta hensyn til okkupasjonen av dets territorium, samt omstendigheter under og etter krigen som har påvirket skogforvaltningen i referanseperioden. De relevante regnskapsreglene tar hensyn til prinsippene for bærekraftig skogforvaltning som er vedtatt av ministerkonferansene om vern av skogene i Europa («Forest Europe»).
- 17) Medlemsstatene skal framlegge for Kommissjonen nasjonale regnskapsplaner for skogbruk, herunder referansenivåer for skog. Ettersom det mangler en internasjonal gjennomgåelse i henhold til FNs rammekonvensjon om klimaendring eller Kyoto-protokollen, bør det fastsettes en klagebehandling for å sikre gjennomsiktighet og forbedre kvaliteten på regnskapsføringen i kategorien forvaltede skogarealer.
- 18) Dersom Kommissjonen vurderer de nasjonale regnskapsplanene for skogbruk, herunder referansenivåene for skog som er foreslått der, bør den bygge på god praksis og erfaring fra de sakkyndiges gjennomgåelser i henhold til FNs rammekonvensjon om klimaendring, herunder med hensyn til deltakelse fra sakkyndige fra medlemsstatene. Kommissjonen bør sikre at sakkyndige fra medlemsstatene deltar i den tekniske vurderingen av hvorvidt de foreslåtte referansenivåene for skog er fastsatt i samsvar med kriteriene og kravene fastsatt i denne forordning. Resultatene av den tekniske vurderingen bør sendes til Den faste komité for skogbruk nedsatt ved rådsbeslutning 89/367/EØF⁽¹⁾ til orientering. Kommissjonen bør også rådspørre berørte parter og sivilsamfunnet. De nasjonale regnskapsplanene for skogbruk bør offentliggjøres i samsvar med relevant lovgivning.
- 19) Den økte bærekraftige bruken av avvirkede treprodukter kan i vesentlig grad begrense utslipp ved substitusjonseffekten og øke opptak av klimagasser fra atmosfæren. Regnskapsreglene bør sikre at medlemsstatene på en nøyaktig og gjennomsiktig måte i sine LULUCF-regnskaper viser endringer i karbonbeholdningen i avvirkede treprodukter når slike endringer finner sted, for å anerkjenne og stimulere til økt bruk av avvirkede treprodukter med lang levetid. Kommissjonen bør gi veiledning om spørsmål knyttet til metoden for regnskapsføring av avvirkede treprodukter.
- 20) Naturlige forstyrrelser, for eksempel skogbranner, insekt- og sykdomsangrep, ekstreme værforhold og geologiske forstyrrelser, som ligger utenfor medlemsstatens kontroll, og ikke i vesentlig grad påvirkes av en medlemsstat, kan føre til klimagassutslipp av forbigående art i LULUCF-sektoren, eller føre til at tidligere opptak reverseres. Ettersom slik reversering også kan være en følge av forvaltningsmessige beslutninger, for eksempel beslutninger om å avvirke eller plante skog, bør denne forordning sikre at menneskeskapt reversering av opptak alltid gjenspeiles nøyaktig i LULUCF-regnskapene. Denne forordning bør dessuten gi medlemsstatene en begrenset mulighet til å utelate utslipp som er en følge av forstyrrelser som ligger utenfor deres kontroll, fra deres LULUCF-regnskaper. Måten medlemsstatene anvender disse bestemmelsene på, bør imidlertid ikke føre til utilbørlig underrapportering.
- 21) Medlemsstatene bør ut fra sine nasjonale preferanser kunne velge en passende nasjonal politikk for å overholde sine forpliktelser i LULUCF-sektoren, blant annet muligheten til å balansere utslipp fra én arealkategori med opptak fra en annen arealkategori. De bør også kunne akkumulere nettoopptak i tidsrommet 2021–2030. Overføringer til andre medlemsstater bør fortsatt være en ytterligere mulighet, og medlemsstatene bør kunne bruke årlige utslippstildelinger fastsatt i henhold til europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2018/842⁽²⁾ til å oppfylle kravene i denne forordning. Bruken av fleksibilitetsordningene fastsatt i denne forordning, vil ikke skade det overordnede ambisjonsnivået i Unionens mål for reduksjon av klimagasser.

⁽¹⁾ Rådsvedtak 89/367/EØF av 29. mai 1989 om nedsettelse av en fast komité for skogbruk (EFT L 165 av 15.6.1989, s. 14).

⁽²⁾ Europaparlaments- og kommisjonsforordning (EU) 2018/842 av 30. mai 2018 om medlemsstatenes bindende årlige reduksjoner av klimagassutslipp i tidsrommet 2021–2030 som bidrag til klimatiltak for å oppfylle forpliktelsene i henhold til Paris-avtalen, og om endring av forordning (EU) nr. 525/2013 (EUT L 156 av 19.6.2018, s. 26).

- 22) Skog som forvaltes på en bærekraftig måte, er vanligvis karbonsluk, som bidrar til å begrense klimaendringene. I referanseperioden 2000–2009 var de rapporterte gjennomsnittlige opptakene i karbonsluk fra skogarealer 372 millioner tonn CO₂-ekvivalenter per år for hele Unionen. Medlemsstatene bør sikre at karbonsluk og -reservoarer, herunder skog, bevares og styrkes, etter hva som er relevant, med sikte på å oppnå formålet med Paris-avtalen og oppfylle de ambisiøse målene for reduksjon av klimagassutslipp i Unionen innen 2050.
- 23) Opptak fra forvaltede skogarealer bør regnskapsføres mot et framtidrettet referansenivå for skog. De forventede framtidige opptakene i karbonsluk bør baseres på en ekstrapolering av praksis og intensitet i skogforvaltningen i en referanseperiode. En reduksjon i et karbonsluk i forhold til referansenivået bør regnskapsføres som utslipp. Særlige nasjonale forhold og lokal praksis, for eksempel lavere avvirkningsintensitet eller aldrende skoger i referanseperioden, bør tas i betraktning.
- 24) Medlemsstatene bør få en viss fleksibilitet til midlertidig å øke sin avvirkningsintensitet i samsvar med en bærekraftig skogforvaltningspraksis som er forenlig med målet fastsatt i Paris-avtalen, forutsatt at Unionens samlede utslipp ikke overstiger samlede opptak i LULUCF-sektoren. Ved slik fleksibilitet bør alle medlemsstater tildeles en basismengde av kompensasjon beregnet på grunnlag av en faktor uttrykt som en prosentdel av deres rapporterte karbonsluk i tidsrommet 2000–2009, for å kompensere for utslipp fra forvaltede skogarealer som de har regnskapsført. Det bør sikres at medlemsstatene bare kan få kompensasjon opp til det nivået der deres skoger ikke lenger utgjør karbonsluk.
- 25) Medlemsstater med svært stort skogdekke sammenlignet med gjennomsnittet i Unionen, særlig mindre medlemsstater med svært stort skogdekke, er mer avhengig enn andre medlemsstater av forvaltede skogarealer for å oppveie utslipp i andre arealregnskapskategorier, og vil derfor i større grad bli berørt og ha et begrenset potensial for å øke sitt skogdekke. Kompensasjonsfaktoren bør derfor økes på grunnlag av skogdekke og landareal, slik at medlemsstater med svært lite landareal og svært stort skogdekke sammenlignet med gjennomsnittet i Unionen, gis den høyeste kompensasjonsfaktoren for referanseperioden.
- 26) I sine konklusjoner av 9. mars 2012 anerkjente Rådet de særlige forholdene i stater med mye skog. Disse særlige forholdene gjelder de begrensede mulighetene til å skape balanse mellom utslipp og opptak. Ettersom Finland er den medlemsstaten som har mest skog, og idet det tas hensyn til dens særlige geografiske særtrekk, står Finland overfor særlige vanskeligheter i denne forbindelse. Finland bør derfor tildeles en begrenset ytterligere kompensasjon.
- 27) For å overvåke medlemsstatenes framdrift med hensyn til å oppfylle sine forpliktelser i henhold til denne forordning, og for å sikre at opplysninger om utslipp og opptak er gjennomsiktede, nøyaktige, ensartede, fullstendige og sammenlignbare, bør medlemsstatene gi Kommisjonen de relevante dataene for klimagassfortegnelsene i samsvar med forordning (EU) nr. 525/2013, og samsvarskontrollene i henhold til denne forordning bør ta hensyn til disse dataene. Dersom en medlemsstat har til hensikt å benytte fleksibilitetsordningen for forvaltede skogarealer fastsatt i denne forordning, bør den i samsvarsrapporten angi størrelsen på kompensasjonen den har til hensikt å bruke.
- 28) Det europeiske miljøbyrået bør bistå Kommisjonen, eventuelt i samsvar med byråets årlige arbeidsprogram, med systemet for årlig rapportering av utslipp og opptak av klimagasser, vurderingen av opplysningene om politikk og tiltak og nasjonale framskrivninger, evalueringen av planlagte politikker og virkemidler, og med samsvarskontrollene som utføres av Kommisjonen i henhold til denne forordning.
- 29) For å sikre hensiktsmessig regnskapsføring av transaksjoner i henhold til denne forordning, herunder bruken av fleksibilitetsordninger og kontroll av samsvar, samt for å fremme økt bruk av treprodukter med lang levetid, bør myndigheten til å vedta rettsakter i samsvar med artikkel 290 i traktaten om Den europeiske unions virkemåte, delegeres til Kommisjonen når det gjelder teknisk tilpasning av definisjoner, herunder minsteverdiene for definisjon av skog, listene over klimagasser og karbonbeholdninger, definisjonen av referansenivåene for skog for medlemsstatene for henholdsvis tidsrommene 2021–2025 og 2026–2030, tillegg av nye kategorier av avvirkede treprodukter, revisjonen av metodene og kravene til informasjon med hensyn til naturlige forstyrrelser for å gjenspeile endringer i IPCCs retningslinjer, og regnskapsføringen av transaksjoner gjennom EU-registeret. De nødvendige bestemmelsene om regnskapsføring av transaksjoner bør inngå i ett enkelt dokument som kombinerer regnskapsbestemmelsene fastsatt i forordning (EU) nr. 525/2013, forordning (EU) 2018/842, denne forordning og direktiv 2003/87/EF. Det er særlig viktig at Kommisjonen holder hensiktsmessige samråd under sitt forberedende arbeid, herunder på ekspertnivå, og at disse

samrådene gjennomføres i samsvar med prinsippene fastsatt i den tverrinstitusjonelle avtalen av 13. april 2016 om bedre regelverksutforming⁽¹⁾. For å sikre lik deltakelse i utarbeidingen av delegerte rettsakter skal Europaparlamentet og Rådet motta alle dokumenter samtidig som medlemsstatenes sakkyndige, og deres sakkyndige skal ha systematisk adgang til møter i Kommisjonens ekspertgrupper som arbeider med utarbeiding av delegerte rettsakter.

- 30) Kommissjonen bør også, som en del av sin regelmessige rapportering i henhold til forordning (EU) nr. 525/2013, vurdere resultatet av den tilretteleggende dialogen i 2018 i henhold til FN's rammekonvensjon om klimaendring («Talanoa-dialogen»). Denne forordning bør gjennomgås på nytt i 2024, og deretter hvert femte år for å vurdere hvordan den fungerer generelt. Gjennomgåelsen bør ta hensyn til resultatene av Talanoa-dialogen og den globale gjennomgangen i henhold til Paris-avtalen. Rammen for perioden etter 2030 bør være i tråd med de langsiktige målene og forpliktelsene i henhold til Paris-avtalen.
- 31) For å sikre en effektiv, gjennomsiktig og kostnadseffektiv rapportering og kontroll av utslipp og opptak av klimagasser samt rapportering av eventuelle andre opplysninger som er nødvendige for å kunne vurdere samsvar med medlemsstatenes forpliktelser, bør rapporteringskravene inngå i forordning (EU) nr. 525/2013.
- 32) For å lette datainnsamling og metodeforbedringer bør arealbruk registreres og rapporteres på grunnlag av geografisk sporing av hvert landareal innenfor rammen av nasjonale datainnsamlingssystemer og Unionens datainnsamlingssystemer. Eksisterende programmer og undersøkelser i Unionen og medlemsstatene, herunder systemet for undersøkelse av arealbruk («LUCAS» – Land Use/Cover Area frame Survey), det europeiske jordovervåkingsprogrammet Copernicus og det europeiske satellittnavigasjonssystemet Galileo, bør utnyttes på best mulig måte for å samle inn data. Databehandling, herunder deling av data for rapportering, ombruk og spredning, bør være i samsvar med kravene fastsatt i europaparlaments- og rådsdirektiv 2007/2/EF⁽²⁾.
- 33) Forordning (EU) nr. 525/2013 bør derfor endres.
- 34) Beslutning nr. 529/2013/EU bør fortsatt få anvendelse på regnskaps- og rapporteringsforpliktelsene for regnskapsperioden 1. januar 2013–31. desember 2020. For regnskapsperiodene fra og med 1. januar 2021 bør denne forordning få anvendelse.
- 35) Beslutning nr. 529/2013/EU bør derfor endres.
- 36) Ettersom målene for denne forordning, som særlig er å fastsette medlemsstatenes forpliktelser for LULUCF-sektoren for å bidra til oppnåelse av målene i Paris-avtalen og Unionens mål for reduksjon av klimagassutslipp for tidsrommet 2021–2030, ikke kan nås i tilstrekkelig grad av medlemsstatene og derfor på grunn av deres omfang og virkninger bedre kan nås på unionsplan, kan Unionen treffe tiltak i samsvar med nærhetsprinsippet som fastsatt i artikkel 5 i traktaten om Den europeiske union. I samsvar med forholdsmessighetsprinsippet fastsatt i nevnte artikkel går denne forordning ikke lenger enn det som er nødvendig for å nå disse målene.

VEDTATT DENNE FORORDNING:

Artikkel 1

Formål

Denne forordning fastsetter medlemsstatenes forpliktelser for sektoren for arealbruk, arealbruksendring og skogbruk («LULUCF» – Land Use, Land-Use Change and Forestry) for å bidra til oppnåelse av målene i Paris-avtalen og Unionens mål for reduksjon av klimagassutslipp for tidsrommet 2021–2030. Denne forordning fastsetter også regnskapsreglene for utslipp og opptak fra LULUCF og for å kontrollere at medlemsstatene oppfyller disse forpliktelsene.

⁽¹⁾ EUT L 123 av 12.5.2016, s. 1.

⁽²⁾ Europaparlaments- og rådsdirektiv 2007/2/EF av 14. mars 2007 om opprettelse av en infrastruktur for geografisk informasjon i Det europeiske fellesskap (INSPIRE) (EUT L 108 av 25.4.2007, s. 1).

*Artikkel 2***Virkeområde**

1. Denne forordning får anvendelse på utslipp og opptak av klimagassene oppført i avsnitt A i vedlegg I til denne forordning, som er rapportert i samsvar med artikkel 7 i forordning (EU) nr. 525/2013, og som forekommer i noen av de følgende arealregnskapskategoriene på medlemsstatenes territorier:

a) I tidsrommene 2021–2025 og 2026–2030:

(i) «skogkledde arealer»: arealbruk rapportert som dyrket mark, gressmark, våtmarksområder, bosettinger eller andre arealer som er omlagt til skogarealer,

(ii) «avskogede arealer»: arealbruk rapportert som skogarealer omlagt til dyrket mark, gressmark, våtmarksområder, bosettinger eller andre arealer,

(iii) «forvaltet dyrket mark»: arealbruk rapportert som

— dyrket mark som forblir dyrket mark,

— gressmark, våtmarksområder, bosettinger eller andre arealer som er omlagt til dyrket mark, eller

— dyrket mark som er omlagt til våtmarksområder, bosettinger eller andre arealer,

(iv) «forvaltet gressmark»: arealbruk rapportert som

— gressmark som forblir gressmark,

— dyrket mark, våtmarksområder, bosettinger eller andre arealer som er omlagt til gressmark, eller

— gressmark som er omlagt til våtmarksområder, bosettinger eller andre arealer,

(v) «forvaltede skogarealer»: arealbruk rapportert som skogarealer som forblir skogarealer.

b) Fra og med 2026: «forvaltede våtmarksområder»: arealbruk rapportert som

— våtmarksområder som forblir våtmarksområder,

— bosettinger eller andre arealer som er omlagt til våtmarksområder, eller

— våtmarksområder som er omlagt til bosettinger eller andre arealer.

2. I tidsrommet 2021–2025 kan en medlemsstat ta med i sine forpliktelser i henhold til artikkel 4 i denne forordning, utslipp og opptak av klimagassene oppført i avsnitt A i vedlegg I til denne forordning, som er rapportert i samsvar med artikkel 7 i forordning (EU) nr. 525/2013, og som forekommer i arealregnskapskategorien forvaltede våtmarksområder på sitt territorium. Denne forordning får også anvendelse på slike utslipp og opptak som tas med av en medlemsstat.

3. Dersom en medlemsstat i henhold til nr. 2 har til hensikt å ta med forvaltede våtmarksområder i sine forpliktelser, skal den underrette Kommisjonen om dette innen 31. desember 2020.

4. Dersom det i lys av erfaringene fra anvendelsen av IPCCs finjustering av IPCCs retningslinjer, kan Kommisjonen foreslå å utsette den obligatoriske regnskapsføringen av forvaltede våtmarksområder i ytterligere fem år.

*Artikkel 3***Definisjoner**

1. I denne forordning menes med

1) «karbonsluk» enhver prosess, virksomhet eller mekanisme som tar opp en klimagass, en aerosol eller en forløper til en klimagass fra atmosfæren,

- 2) «kilde» enhver prosess, virksomhet eller mekanisme som slipper ut en klimagass, en aerosol eller en forløper til en klimagass i atmosfæren,
- 3) «karbonbeholdning» hele eller en del av et bio-geokjemisk element eller system på territoriet til en medlemsstat, og der karbon, enhver forløper til en klimagass som inneholder karbon, eller enhver klimagass som inneholder karbon, er lagret,
- 4) «karbonlager» massen av karbon som er lagret i en karbonbeholdning,
- 5) «avvirket treprodukt» ethvert produkt fra tømmeravvirkning som har forlatt stedet der tømmeret ble avvirket,
- 6) «skog» et landareal definert av minsteverdiene for arealets størrelse, trekronedekningen eller en tilsvarende bestandstetthet, og potensiell trehøyde ved hogstmodenhet på det stedet der trærne vokser, som angitt for hver medlemsstat i vedlegg II. Dette omfatter områder med trær, herunder grupper med voksende, ung, naturlig skog, eller beplantninger som ennå ikke har nådd minsteverdiene for trekronedekning eller en tilsvarende bestandstetthet eller minste trehøyde som angitt i vedlegg II, herunder ethvert område som normalt utgjør en del av skogarealet, men der det midlertidig ikke finnes trær som følge av menneskelige inngrep, for eksempel avvirkning, eller på grunn av naturlige årsaker, men som kan forventes å bli skog igjen,
- 7) «referansenivå for skog» et anslag, uttrykt i tonn CO₂-ekvivalenter per år, av gjennomsnittlige årlige nettoutslipp eller -opptak fra forvaltede skogarealer på territoriet til en medlemsstat i tidsrommene 2021–2025 og 2026–2030, på grunnlag av kriteriene fastsatt i denne forordning,
- 8) «verdi for halveringstid» det antallet år det tar for den mengden karbon som er lagret i en kategori av avvirkede treprodukter å nå halvparten av den opprinnelige verdien,
- 9) «naturlige forstyrrelser» alle ikke-menneskeskapt hendelser eller omstendigheter som fører til betydelige utslipp i skog, og som ligger utenfor den aktuelle medlemsstatens kontroll, og der medlemsstaten objektivt sett er ute av stand til å begrense virkningene med hensyn til utslipp i vesentlig grad, også etter at de har skjedd,
- 10) «umiddelbar oksidasjon» en regnskapsmetode som forutsetter at utslippet i atmosfæren av hele den mengden karbon som er lagret i avvirkede treprodukter, finner sted på avvirkningstidspunktet.

2. Kommisjonen gis myndighet til å vedta delegerede rettsakter i samsvar med artikkel 16, for å endre eller slette definisjonene i nr. 1 i denne artikkel, eller tilføy nye definisjoner for å tilpasse nevnte nummer til den vitenskapelige eller tekniske utviklingen og for å sikre sammenheng mellom disse definisjonene og eventuelle endringer i relevante definisjoner i IPCCs retningslinjer vedtatt av Klimakonvensjonens partskonferanse eller partskonferansen som tjener som partsmøte for partene i Paris-avtalen.

Artikkel 4

Forpliktelser

For tidsrommene 2021–2025 og 2026–2030 skal hver medlemsstat, idet det tas hensyn til fleksibilitetsordningene fastsatt i artikkel 12 og 13, sikre at utslippene ikke er høyere enn opptakene, beregnet som summen av de samlede utslippene og det samlede opptaket på sitt territorium i alle arealregnskapskategoriene som er nevnt i artikkel 2, regnskapsført i samsvar med denne forordning.

Artikkel 5

Generelle regnskapsregler

1. Hver medlemsstat skal utarbeide og føre regnskaper som gir et korrekt bilde av de utslippene og opptakene som følger av arealregnskapskategoriene nevnt i artikkel 2. Medlemsstatene skal sikre at deres regnskaper og andre data fastsatt i henhold til denne forordning, er nøyaktige, fullstendige, ensartede, sammenlignbare og gjennomsiktige. Medlemsstatene skal angi utslipp med et positivt fortegn (+) og opptak med et negativt fortegn (-).

2. Medlemsstatene skal hindre dobbelttelling av utslipp eller opptak, særlig ved å sikre at utslipp og opptak ikke regnskapsføres under mer enn en arealregnskapskategori.
3. Dersom arealbruken er omlagt, skal medlemsstatene 20 år etter omleggingsdatoen, endre kategoriseringen av skogarealer, dyrket mark, gressmark, våtmarksområder, bosettinger og andre arealer, fra nevnte arealer som er omlagt til en annen arealtype, til nevnte arealer som forblir samme arealtype.
4. Medlemsstatene skal i sine regnskaper for hver arealregnskapskategori ta med eventuelle endringer i karbonlageret i de karbonbeholdningene som er oppført i avsnitt B i vedlegg I. Medlemsstatene kan velge ikke å ta med i sine regnskaper endringer i karbonlagre i karbonbeholdninger, forutsatt at karbonbeholdningen ikke er en kilde. Denne muligheten til ikke å ta med endringer i karbonlagre i regnskapene, får imidlertid ikke anvendelse i forbindelse med karbonbeholdningene av biomasse over jorden, død ved og avvirkede treprodukter, i arealregnskapskategorien forvaltede skogarealer.
5. Medlemsstatene skal føre et fullstendig og nøyaktig register over alle data som brukes ved utarbeidingen av deres regnskaper.
6. Kommisjonen gis myndighet til å vedta delegerede rettsakter i samsvar med artikkel 16 for å endre vedlegg I for å gjenspeile endringer i IPCCs retningslinjer vedtatt av Klimakonvensjonens partskonferanse eller partskonferansen som tjener som partsmøte for partene i Paris-avtalen.

Artikkel 6

Regnskapsføring av skogkledde arealer og avskogede arealer

1. Medlemsstatene skal regnskapsføre utslipp og opptak fra skogkledde arealer og avskogede arealer som samlet utslipp og samlet opptak for hvert av årene i tidsrommene 2021–2025 og 2026–2030.
2. Som unntak fra artikkel 5 nr. 3, kan en medlemsstat, dersom arealbruken er omlagt fra dyrket mark, gressmark, våtmarksområder, bosettinger eller andre arealer til skogarealer, endre kategoriseringen av slike arealer fra arealer som er omlagt til skogarealer, til skogarealer som forblir skogarealer, 30 år etter omleggingsdatoen, dersom det er behørig begrunnet basert på IPCCs retningslinjer.
3. Ved beregning av utslipp og opptak fra skogkledde arealer og avskogede arealer, skal hver medlemsstat fastsette skogarealet ved hjelp av parametrene angitt i vedlegg II.

Artikkel 7

Regnskapsføring av forvaltet dyrket mark, forvaltet gressmark og forvaltede våtmarksområder

1. Hver medlemsstat skal regnskapsføre utslipp og opptak fra forvaltet dyrket mark beregnet som utslipp og opptak i tidsrommene 2021–2025 og 2026–2030, minus verdien som framkommer ved å multiplisere medlemsstatens gjennomsnittlige årlige utslipp og opptak fra forvaltet dyrket mark i basisperioden 2005–2009, med fem.
2. Hver medlemsstat skal regnskapsføre utslipp og opptak fra forvaltet gressmark beregnet som utslipp og opptak i tidsrommene 2021–2025 og 2026–2030, minus verdien som framkommer ved å multiplisere medlemsstatens gjennomsnittlige årlige utslipp og opptak fra forvaltet gressmark i basisperioden 2005–2009, med fem.
3. I tidsrommet 2021–2025 skal hver medlemsstat som i henhold til artikkel 2 nr. 2 tar med forvaltede våtmarksområder i sine forpliktelser, og i tidsrommet 2026–2030 skal alle medlemsstater, regnskapsføre utslipp og opptak fra forvaltede våtmarksområder, beregnet som utslipp og opptak i de respektive tidsrommene, minus verdien som framkommer ved å multiplisere medlemsstatens gjennomsnittlige årlige utslipp og opptak fra forvaltede våtmarksområder i basisperioden 2005–2009, med fem.

4. I tidsrommet 2021–2025 skal medlemsstater som i henhold til artikkel 2 nr. 2 har valgt å ikke ta med forvaltede våtmarksområder i sine forpliktelser, likevel avgi rapport til Kommissjonen om utslipp og opptak fra arealbruk som er rapportert som

- a) våtmarksområder som forblir våtmarksområder,
- b) bosettinger eller andre arealer som er omlagt til våtmarksområder, eller
- c) våtmarksområder som er omlagt til bosettinger eller andre arealer.

Artikkel 8

Regnskapsføring av forvaltede skogarealer

1. Hver medlemsstat skal regnskapsføre utslipp og opptak fra forvaltede skogarealer beregnet som utslipp og opptak i tidsrommene 2021–2025 og 2026–2030, minus verdien som framkommer ved å multiplisere medlemsstatens referansenivå for skog for den berørte medlemsstaten, med fem.

2. Dersom resultatet av beregningen nevnt i nr. 1 i denne artikkel, er negativ i forhold til en medlemsstats referansenivå for skog, skal den berørte medlemsstaten i sine regnskaper for forvaltede skogarealer ta med samlet nettoopptak tilsvarende høyst 3,5 % av utslippene fra denne medlemsstaten i dens basisår eller basisperiode som angitt i vedlegg III, multiplisert med fem. Nettoopptak fra karbonbeholdninger av død ved og avvirkede treprodukter, unntatt kategorien papir nevnt i artikkel 9 nr. 1 bokstav a), i arealregnskapskategorien forvaltede skogarealer, skal ikke være underlagt denne begrensningen.

3. Medlemsstatene skal innen 31. desember 2018 for tidsrommet 2021–2025, og innen 30. juni 2023 for tidsrommet 2026–2030, framlegge for Kommissjonen sine nasjonale regnskapsplaner for skogbruk, herunder et foreslått referansenivå for skog. Den nasjonale regnskapsplanen for skogbruk skal inneholde alle de elementene som er oppført i avsnitt B i vedlegg IV, og skal offentliggjøres, herunder via internett.

4. Medlemsstatene skal fastsette sitt referansenivå for skog basert på kriteriene angitt i avsnitt A i vedlegg IV. For Kroatias del kan dets referansenivå for skog, i tillegg til kriteriene angitt i avsnitt A i vedlegg IV, ta hensyn til okkupasjonen av dets territorium, samt omstendigheter under og etter krigen som har påvirket skogforvaltningen i referanseperioden.

5. Referansenivået for skog skal bygge på videreføringen av bærekraftig skogforvaltningspraksis, som dokumentert i tidsrommet 2000–2009 med hensyn til dynamiske, aldersrelaterte skogegenskaper i nasjonale skoger, ved hjelp av de beste tilgjengelige dataene.

Referansenivåene for skog som fastsatt i samsvar med første ledd, skal ta hensyn til den framtidige virkningen av dynamiske, aldersrelaterte skogegenskaper for ikke unødig å begrense intensiteten i skogforvaltningen som et sentralt element i bærekraftig skogforvaltningspraksis, med sikte på å opprettholde eller styrke langsiktige karbonsluk.

Medlemsstatene skal dokumentere sammenheng mellom de metodene og dataene som brukes til å fastsette det foreslåtte referansenivået for skog i den nasjonale regnskapsplanen for skogbruk, og de som brukes i rapporteringen av forvaltede skogarealer.

6. Kommissjonen skal i samråd med sakkyndige som utpekes av medlemsstatene, foreta en teknisk vurdering av de nasjonale regnskapsplanene for skogbruk som er framlagt av medlemsstatene i samsvar med nr. 3 i denne artikkel, for å vurdere i hvilken grad de foreslåtte referansenivåene for skog er fastsatt i samsvar med prinsippene og kravene definert i nr. 4 og 5 i denne artikkel og i artikkel 5 nr. 1. I tillegg skal Kommissjonen rådspørre berørte parter og sivilsamfunnet. Kommissjonen skal offentliggjøre et sammendrag av det arbeidet som er utført, herunder synspunktene fra de sakkyndige som er utpekt av medlemsstatene, samt konklusjonene derfra.

Kommissjonen skal om nødvendig utstede tekniske anbefalinger til medlemsstatene som gjenspeiler konklusjonene i den tekniske vurderingen, for å legge til rette for teknisk revisjon av de foreslåtte referansenivåene for skog. Kommissjonen skal offentliggjøre disse tekniske anbefalingene.

7. Dersom det er nødvendig på grunnlag av de tekniske vurderingene og eventuelt av de tekniske anbefalingene, skal medlemsstatene oversende sine reviderte foreslåtte referansenivåer for skog til Kommisjonen innen 31. desember 2019 for tidsrommet 2021–2025, og innen 30. juni 2024 for tidsrommet 2026–2030. Kommisjonen skal offentliggjøre de foreslåtte referansenivåene for skog som medlemsstatene har meddelt den.

8. På grunnlag av de foreslåtte referansenivåene for skog som er framlagt av medlemsstatene, den tekniske vurderingen som er utført i henhold til nr. 6 i denne artikkel, og eventuelt det reviderte foreslåtte referansenivået for skog som er framlagt i samsvar med nr. 7 i denne artikkel, skal Kommisjonen vedta delegerte rettsakter i samsvar med artikkel 16 som endrer vedlegg IV, med sikte på å fastsette de referansenivåene for skog som skal anvendes av medlemsstatene for tidsrommene 2021–2025 og 2026–2030.

9. Dersom en medlemsstat ikke framlegger sine referansenivåer for skog for Kommisjonen innen datoene angitt i nr. 3 i denne artikkel og eventuelt nr. 7 i denne artikkel, skal Kommisjonen vedta delegerte rettsakter i samsvar med artikkel 16 som endrer vedlegg IV, med sikte på å fastsette det referansenivået for skog som skal anvendes av vedkommende medlemsstat for tidsrommet 2021–2025 eller 2026–2030, på grunnlag av eventuelle tekniske vurderinger utført i samsvar med nr. 6 i denne artikkel.

10. De delegerte rettsaktene nevnt i nr. 8 og 9, skal vedtas innen 31. oktober 2020 for tidsrommet 2021–2025, og innen 30. april 2025 for tidsrommet 2026–2030.

11. For å sikre sammenheng som nevnt i nr. 5 i denne artikkel, skal medlemsstatene ved behov framlegge for Kommisjonen tekniske korrigeringer som ikke krever endringer i de delegerte rettsaktene vedtatt i henhold til nr. 8 eller 9 i denne artikkel, innen datoene nevnt i artikkel 14 nr. 1.

Artikkel 9

Regnskapsføring av avvirkede treprodukter

1. I regnskapene fastsatt i henhold til artikkel 6 nr. 1 og artikkel 8 nr. 1 om avvirkede treprodukter, skal medlemsstatene angi utslipp og opptak som skyldes endringer i karbonbeholdningen i avvirkede treprodukter som hører inn under følgende kategorier, ved hjelp av første ordens nedbrytingsfunksjon, metodene og standardverdiene for halveringstid som er angitt i vedlegg V:

- a) Papir.
- b) Treplater.
- c) Saget trelast.

2. Kommisjonen skal vedta delegerte rettsakter i samsvar med artikkel 16 for å endre nr. 1 i denne artikkel og vedlegg V ved å tilføye nye kategorier av avvirkede treprodukter som har en karbonbindende effekt, basert på IPCCs retningslinjer vedtatt av Klimakonvensjonens partskonferanse eller partskonferansen som tjener som partsmøte for partene i Paris-avtalen, og sikre miljømessig integritet.

3. Medlemsstatene kan angi de produktene av trebaserte materialer, herunder bark, som hører inn under de eksisterende og nye kategoriene nevnt i henholdsvis nr. 1 og 2, basert på IPCCs retningslinjer vedtatt av Klimakonvensjonens partskonferanse eller partskonferansen som tjener som partsmøte for partene i Paris-avtalen, forutsatt at de tilgjengelige dataene er gjennomsiktlige og kan kontrolleres.

Artikkel 10

Regnskapsføring av naturlige forstyrrelser

1. Ved utløpet av hvert av tidsrommene 2021–2025 og 2026–2030 kan medlemsstatene unnta fra sine regnskaper for skogkledde arealer og forvaltede skogarealer, klimagassutslipp som er en følge av naturlige forstyrrelser og som overstiger de gjennomsnittlige utslippene forårsaket av naturlige forstyrrelser i perioden 2001–2020, unntatt store statistiske enkeltavvik («bakgrunnsnivå»). Dette bakgrunnsnivået skal beregnes i samsvar med denne artikkel og vedlegg VI.

2. Dersom en medlemsstat anvender nr. 1, skal den
 - a) framlegge for Kommisjonen opplysninger om bakgrunnsnivået for arealregnskapskategoriene nevnt i nr. 1, og om dataene og metodene som brukes i samsvar med vedlegg VI, og
 - b) unnta fra sin regnskapsføring fram til 2030 alle etterfølgende opptak på arealer som er påvirket av naturlige forstyrrelser.
3. Kommisjonen gis myndighet til å vedta delegerte rettsakter i samsvar med artikkel 16 for å endre vedlegg VI med sikte på å revidere kravene til metode og opplysninger i nevnte vedlegg, for å gjenspeile endringer i IPCCs retningslinjer vedtatt av Klimakonvensjonens partskonferanse eller partskonferansen som tjener som partsmøte for partene i Paris-avtalen.

Artikkel 11

Fleksibilitetsordninger

1. En medlemsstat kan bruke
 - a) de generelle fleksibilitetsordningene fastsatt i artikkel 12, og
 - b) for å overholde forpliktelsen i artikkel 4, fleksibilitetsordningen for forvaltede skogarealer fastsatt i artikkel 13.
2. Dersom en medlemsstat ikke oppfyller kravene til overvåking fastsatt i artikkel 7 nr. 1 bokstav da) i forordning (EU) nr. 525/2013, skal den sentrale forvalteren som er utpekt i henhold til artikkel 20 i direktiv 2003/87/EF («den sentrale forvalteren»), midlertidig forby den aktuelle medlemsstaten å foreta overføringer eller avsetninger i henhold til artikkel 12 nr. 2 og 3 i denne forordning, eller å bruke fleksibilitetsordningen for forvaltede skogarealer i henhold til artikkel 13 i denne forordning.

Artikkel 12

Generelle fleksibilitetsordninger

1. Dersom de samlede utslippene overstiger samlede opptak i en medlemsstat, og den aktuelle medlemsstaten har valgt å bruke fleksibilitetsordningen og har bedt om at årlige utslippstildelinger i henhold til forordning (EU) 2018/842 slettes, skal mengden av slettede utslippstildelinger tas i betraktning når det gjelder medlemsstatens overholdelse av sin forpliktelse i henhold til artikkel 4 i denne forordning.
2. I den grad samlede opptak overstiger samlede utslipp i en medlemsstat, og etter fradrag av en eventuell mengde som er tatt i betraktning i henhold til artikkel 7 i forordning (EU) 2018/842, kan den aktuelle medlemsstaten overføre den resterende mengden opptak til en annen medlemsstat. Den overførte mengden skal tas i betraktning ved vurdering av mottakermedlemsstatens overholdelse av sine forpliktelser i henhold til artikkel 4 i denne forordning.
3. I den grad samlede opptak overstiger samlede utslipp i en medlemsstat i tidsrommet 2021–2025, og etter fradrag av en eventuell mengde som er tatt i betraktning i henhold til artikkel 7 i forordning (EU) 2018/842, eller som er overført til en annen medlemsstat i henhold til nr. 2 i denne artikkel, kan den aktuelle medlemsstaten avsette den resterende mengden opptak til tidsrommet 2026–2030.
4. For å unngå dobbelttelling skal mengden nettoopptak som er tatt i betraktning i henhold til artikkel 7 i forordning (EU) 2018/842, trekkes fra den mengden som den aktuelle medlemsstaten har tilgjengelig for overføring til en annen medlemsstat, eller for avsetninger i henhold til nr. 2 og 3 i denne artikkel.

Artikkel 13

Fleksibilitetsordning for forvaltede skogarealer

1. Dersom samlede utslipp overstiger samlede opptak i arealregnskapskategoriene nevnt i artikkel 2, regnskapsført i samsvar med denne forordning, i en medlemsstat, kan den aktuelle medlemsstaten bruke fleksibilitetsordningen for forvaltede skogarealer fastsatt i denne artikkel, for å oppfylle kravene i artikkel 4.

2. Dersom resultatet av beregningen nevnt i artikkel 8 nr. 1 er et positivt tall, skal den berørte medlemsstaten ha rett til kompensasjon for disse utslippene, forutsatt at
 - a) medlemsstaten i sin strategi som er framlagt i samsvar med artikkel 4 i forordning (EU) nr. 525/2013, har tatt med pågående eller planlagte særlige tiltak for å sikre bevaring eller styrking, etter hva som er relevant, av karbonsluk og -reservoarer i skog, og
 - b) samlede utslipp i Unionen ikke overstiger samlede opptak i arealregnskapskategoriene nevnt i artikkel 2 i denne forordning, for det tidsrommet som medlemsstaten har til hensikt å bruke kompensasjonen i. Ved vurdering av hvorvidt samlede utslipp i Unionen overstiger samlede opptak, skal Kommisjonen sikre at dobbelttelling unngås i medlemsstatene, særlig ved gjennomføringen av fleksibilitetsordningene fastsatt i denne forordning og i forordning (EU) 2018/842.
3. Når det gjelder størrelsen på kompensasjonen, kan den berørte medlemsstaten bare få kompensasjon for
 - a) karbonsluk som er regnskapsført som utslipp mot dens referansenivå for skog, og
 - b) opp til den største kompensasjonen for denne medlemsstaten fastsatt i vedlegg VII, for tidsrommet 2021–2030.
4. Finland kan få kompensasjon for utslipp på inntil 10 millioner tonn CO₂-ekvivalenter, forutsatt at vilkårene oppført i nr. 2 bokstav a) og b) er oppfylt.

Artikkel 14

Samsvarskontroll

1. Innen 15. mars 2027 for tidsrommet 2021–2025, og innen 15. mars 2032 for tidsrommet 2026–2030, skal medlemsstatene framlegge for Kommisjonen en samsvarsrapport som inneholder balansen for samlede utslipp og samlede opptak for det aktuelle tidsrommet for hver av arealregnskapskategoriene som er angitt i artikkel 2, ved hjelp av regnskapsreglene fastsatt i denne forordning.

Rapporten skal også inneholde, dersom det er relevant, nærmere opplysninger om hensikten om å bruke fleksibilitetsordningene nevnt i artikkel 11 og tilhørende mengder, eller om bruken av slike fleksibilitetsordninger og tilhørende mengder.

2. Kommisjonen skal foreta en omfattende gjennomgåelse av samsvarsrapportene fastsatt i henhold til nr. 1 i denne artikkel, for å vurdere samsvar med artikkel 4.
3. Kommisjonen skal i 2027 utarbeide en rapport for tidsrommet 2021–2025, og i 2032 for tidsrommet 2026–2030, om Unionens samlede utslipp og samlede opptak av klimagasser for hver av arealregnskapskategoriene nevnt i artikkel 2, beregnet som de samlede rapporterte utslippene og samlede rapporterte opptakene for tidsrommet, minus verdien som framkommer ved å multiplisere Unionens gjennomsnittlige rapporterte årlige utslipp og opptak i tidsrommet 2000–2009, med fem.
4. Det europeiske miljøbyrået skal bistå Kommisjonen i gjennomføringen av rammen for overvåking og samsvar fastsatt i denne artikkel, i samsvar med dets årlige arbeidsprogram.

Artikkel 15

Register

1. Kommisjonen skal vedta delegerte rettsakter i samsvar med artikkel 16 i denne forordning for å utfylle denne forordning med henblikk på å fastsette regler for registrering av mengden av utslipp og opptak for hver arealregnskapskategori i hver medlemsstat, og for å sikre at regnskapsføringen utført i forbindelse med gjennomføringen av fleksibilitetsordningene fastsatt i artikkel 12 og 13 i denne forordning gjennom EU-registeret opprettet i henhold til artikkel 10 i forordning (EU) nr. 525/2013, er nøyaktig.

2. Den sentrale forvalteren skal gjennomføre en automatisk kontroll av hver enkelt transaksjon i henhold til denne forordning og om nødvendig blokkere transaksjoner for å sikre at det ikke forekommer uregelmessigheter.
3. Opplysningene nevnt i nr. 1 og 2, skal være tilgjengelige for offentligheten.

Artikkel 16

Utøvelse av delegert myndighet

1. Myndigheten til å vedta delegerte rettsakter gis Kommisjonen med forbehold for vilkårene fastsatt i denne artikkel.
2. Myndigheten til å vedta de delegerte rettsaktene nevnt i artikkel 3 nr. 2, artikkel 5 nr. 6, artikkel 8 nr. 8 og 9, artikkel 9 nr. 2, artikkel 10 nr. 3 og artikkel 15 nr. 1, skal gis Kommisjonen for en periode på fem år fra 9. juli 2018. Kommisjonen skal utarbeide en rapport om den delegerte myndigheten senest ni måneder før utgangen av femårsperioden. Den delegerte myndigheten skal stilltiende forlenges med perioder av samme varighet med mindre Europaparlamentet eller Rådet motsetter seg slik forlengelse senest tre måneder før utgangen av hver periode.
3. Den delegerte myndigheten nevnt i artikkel 3 nr. 2, artikkel 5 nr. 6, artikkel 8 nr. 8 og 9, artikkel 9 nr. 2, artikkel 10 nr. 3 og artikkel 15 nr. 1, kan når som helst tilbakekalles av Europaparlamentet eller Rådet. Beslutningen om tilbakekalling innebærer at den delegerte myndigheten som angis i beslutningen, opphører å gjelde. Den får anvendelse dagen etter at den er kunngjort i *Den europeiske unions tidende*, eller på et senere tidspunkt angitt i beslutningen. Den berører ikke gyldigheten av delegerte rettsakter som allerede er trådt i kraft.
4. Før Kommisjonen vedtar en delegert rettsakt, skal den rådspørre sakkyndige utpekt av hver medlemsstat i samsvar med prinsippene fastsatt i den tverrinstitusjonelle avtalen av 13. april 2016 om bedre regelverksutforming.
5. Så snart Kommisjonen vedtar en delegert rettsakt, skal den underrette Europaparlamentet og Rådet samtidig om dette.
6. En delegert rettsakt vedtatt i henhold til artikkel 3 nr. 2, artikkel 5 nr. 6, artikkel 8 nr. 8 og 9, artikkel 9 nr. 2, artikkel 10 nr. 3 og artikkel 15 nr. 1, skal tre i kraft bare dersom verken Europaparlamentet eller Rådet har gjort innsigelse innen en frist på to måneder etter at rettsakten ble meddelt Europaparlamentet eller Rådet, eller dersom både Europaparlamentet og Rådet før utløpet av nevnte frist har underrettet Kommisjonen om at de ikke har til hensikt å gjøre innsigelse. På Europaparlamentets eller Rådets initiativ forlenges denne fristen med to måneder.

Artikkel 17

Gjennomgåelse

1. Denne forordning skal gjennomgås jevnlig, idet det blant annet tas hensyn til den internasjonale utviklingen og arbeidet for å nå de langsiktige målene i Paris-avtalen.

På grunnlag av resultatene i rapporten utarbeidet i henhold til artikkel 14 nr. 3, og resultatene av vurderingen utført i henhold til artikkel 13 nr. 2 bokstav b), skal Kommisjonen om nødvendig framlegge forslag for å sikre integriteten i Unionens generelle mål for reduksjon av klimagassutslipp for 2030 og dens bidrag til å nå målene i Paris-avtalen.

2. Kommisjonen skal innen seks måneder etter hver globale gjennomgang avtalt i henhold til artikkel 14 i Paris-avtalen, framlegge en rapport for Europaparlamentet og Rådet om anvendelsen av denne forordning, herunder, dersom det er relevant, en vurdering av virkningene av fleksibilitetsordningene nevnt i artikkel 11, samt om denne forordnings bidrag til Unionens generelle mål for reduksjon av klimagassutslipp for 2030 og dens bidrag til oppnåelse av målene i Paris-avtalen, særlig med hensyn til behovet for ytterligere EU-politikk og -tiltak, herunder en ramme for tiden etter 2030, i lys av den nødvendige økningen i utslippsreduksjoner og opptak av klimagasser i Unionen, og skal også eventuelt framlegge forslag.

*Artikkel 18***Endringer av forordning (EU) nr. 525/2013**

I forordning (EU) nr. 525/2013 gjøres følgende endringer:

1) I artikkel 7 nr. 1 gjøres følgende endringer:

a) Ny bokstav skal lyde:

«da) Fra og med 2023, sine utslipp og opptak omfattet av artikkel 2 i europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2018/841(*), i samsvar med metodene angitt i vedlegg IIIa til denne forordning.

(*) Europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2018/841 av 30. mai 2018 om tilføyelse av utslipp og opptak av klimagasser fra arealbruk, arealbruksendring og skogbruk i klima- og energirammen for 2030, og om endring av forordning (EU) nr. 525/2013 og beslutning nr. 529/2013/EU (EUT L 156 av 19.6.2018, s. 1).»

b) Nytt ledd skal lyde:

«En medlemsstat kan søke Kommisjonen om unntak fra bokstav da) i første ledd for å kunne benytte en annen metode enn den som er angitt i vedlegg IIIa, dersom den metodeforbedringen som kreves, ikke kan oppnås tidsnok til at forbedringen skal kunne tas i betraktning i klimagassfortegnelsene for tidsrommet 2021–2030, eller dersom kostnaden ved metodeforbedringen ville være uforholdsmessig høy sammenlignet med nytten av å benytte en slik metode for å forbedre regnskapsføringen av utslipp og opptak på grunn av at utlippene og opptakene fra de aktuelle karbonbeholdningene er så ubetydelige. Medlemsstater som ønsker å benytte dette unntaket, skal framlegge en grunnlagt søknad for Kommisjonen innen 31. desember 2020, der det angis når metodeforbedringen kan gjennomføres, den alternative metoden som foreslås, eller begge deler, samt en vurdering av mulige virkninger på nøyaktigheten av regnskapsføringen. Kommisjonen kan be om ytterligere opplysninger som skal framlegges innen en bestemt, rimelig frist. Dersom Kommisjonen anser at søknaden er begrunnet, skal den gi unntak. Dersom Kommisjonen avslår søknaden, skal den begrunne sin beslutning.»

2) I artikkel 13 nr. 1 bokstav c) skal nytt punkt lyde:

«viii) fra og med 2023, opplysninger om nasjonale politikker og virkemidler som er gjennomført for å oppfylle deres forpliktelser i henhold til forordning (EU) 2018/841, og opplysninger om ytterligere nasjonale politikker og virkemidler som er planlagt med sikte på å begrense klimagassutslipp eller styrke karbonsluk, utover deres forpliktelser i henhold til nevnte forordning.»

3) I artikkel 14 nr. 1 skal ny bokstav lyde:

«ba) fra og med 2023, samlede klimagassframskrivninger og separate anslag over forventede utslipp og opptak av klimagasser som omfattes av forordning (EU) 2018/841.»

4) Nytt vedlegg skal lyde:

«*VEDLEGG IIIA*

Metoder for overvåking og rapportering nevnt i artikkel 7 nr. 1 bokstav da)

Strategi 3: Geografiske data over omlegging av arealbruk i samsvar med IPCCs retningslinjer fra 2006 for nasjonale fortegnelser over klimagasser.

Nivå 1-metode i samsvar med IPCCs retningslinjer fra 2006 for nasjonale fortegnelser over klimagasser.

Ved utslipp og opptak for en karbonbeholdning som utgjør minst 25–30 % av utslippene eller opptakene i en kilde- eller karbonslukkategori som er prioritert i en medlemsstats nasjonale fortegnelsessystem, fordi dens anslag har en betydelig innvirkning på statens samlede fortegnelse over klimagasser med hensyn til de absolutte utslipps- og opptaksnivåene, på utviklingen i utslipp og opptak eller på usikkerheten med hensyn til utslipp og opptak i arealbrukskategoriene, brukes minst nivå 2-metoden i samsvar med IPCCs retningslinjer fra 2006 for nasjonale fortegnelser over klimagasser.

Medlemsstatene oppfordres til å bruke nivå 3-metoden, i samsvar med IPCCs retningslinjer fra 2006 for nasjonale fortegnelser over klimagasser.»

Artikkel 19

Endring av beslutning nr. 529/2013/EU

I beslutning nr. 529/2013/EU gjøres følgende endringer:

- 1) I artikkel 3 nr. 2 utgår første ledd.
- 2) I artikkel 6 utgår nr. 4.

Artikkel 20

Ikrafttredelse

Denne forordning trer i kraft den 20. dagen etter at den er kunngjort i *Den europeiske unions tidende*.

Denne forordning er bindende i alle deler og kommer direkte til anvendelse i alle medlemsstater.

Utferdiget i Strasbourg 30. mai 2018.

For Europaparlamentet

A. TAJANI

President

For Rådet

L. PAVLOVA

Formann

VEDLEGG I

KLIMAGASSER OG KARBONBEHOLDNINGER

A. Klimagasser som nevnt i artikkel 2:

- a) Karbondioksid (CO₂).
- b) Metan (CH₄).
- c) Dinitrogenoksid (N₂O).

Disse klimagassene skal uttrykkes i tonn CO₂-ekvivalenter og fastsettes i samsvar med forordning (EU) nr. 525/2013.

B. Karbonbeholdninger som nevnt i artikkel 5 nr. 4:

- a) Biomasse over jorden.
 - b) Biomasse under jorden.
 - c) Strø.
 - d) Død ved.
 - e) Organisk karbon i jord.
 - f) Avvirkede treprodukter i arealregnskapskategoriene for skogkledde arealer og forvaltede skogarealer.
-

VEDLEGG II

MINSTEVERDIER FOR PARAMETRENE FOR AREALETS STØRRELSE, TREKRONEDEKNING OG TREHØYDE

Medlemsstat	Areal (hektar)	Trekronedekning (%)	Trehøyde (m)
Belgia	0,5	20	5
Bulgaria	0,1	10	5
Den tsjekkiske republikk	0,05	30	2
Danmark	0,5	10	5
Tyskland	0,1	10	5
Estland	0,5	30	2
Irland	0,1	20	5
Hellas	0,3	25	2
Spania	1,0	20	3
Frankrike	0,5	10	5
Kroatia	0,1	10	2
Italia	0,5	10	5
Kypros	0,3	10	5
Latvia	0,1	20	5
Litauen	0,1	30	5
Luxembourg	0,5	10	5
Ungarn	0,5	30	5
Malta	1,0	30	5
Nederland	0,5	20	5
Østerrike	0,05	30	2
Polen	0,1	10	2
Portugal	1,0	10	5
Romania	0,25	10	5
Slovenia	0,25	30	2
Slovakia	0,3	20	5
Finland	0,5	10	5
Sverige	0,5	10	5
Det forente kongerike	0,1	20	2

VEDLEGG III

BASISÅR ELLER BASISPERIODE FOR BEREGNING AV TAK I HENHOLD TIL ARTIKKEL 8 NR. 2

Medlemsstat	Basisår/-periode
Belgia	1990
Bulgaria	1988
Den tsjekkiske republikk	1990
Danmark	1990
Tyskland	1990
Estland	1990
Irland	1990
Hellas	1990
Spania	1990
Frankrike	1990
Kroatia	1990
Italia	1990
Kypros	1990
Latvia	1990
Litauen	1990
Luxembourg	1990
Ungarn	1985-87
Malta	1990
Nederland	1990
Østerrike	1990
Polen	1988
Portugal	1990
Romania	1989
Slovenia	1986
Slovakia	1990
Finland	1990
Sverige	1990
Det forente kongerike	1990

VEDLEGG IV

NASJONAL REGNSKAPSPLAN FOR SKOGBRUK SOM INNEHOLDER EN MEDLEMSSTATS REFERANSENIVÅ FOR SKOG

A. Kriterier og retningslinjer for fastsettelse av referansenivå for skog

En medlemsstats referansenivå for skog skal fastsettes i samsvar med følgende kriterier:

- a) Referansenivået skal være i samsvar med målet om å oppnå en balanse mellom menneskeskapte utslipp av klimagasser fra kilder og opptak av klimagasser i karbonsluk i annen halvdel av dette århundret, herunder ved å øke potensielle opptak i aldrende skog, som ellers kan bli karbonsluk med gradvis fallende opptak.
- b) Referansenivået skal sikre at bare det faktum at karbonlagre finnes, ikke tas med i regnskapet.
- c) Referansenivået bør sikre et solid og troverdig regnskapssystem som sikrer at utslipp og opptak som stammer fra bruk av biomasse, regnskapsføres på riktig måte.
- d) Referansenivået skal omfatte karbonbeholdningen i avvirkede treprodukter, og derved gi en sammenligning mellom antakelsen om umiddelbar oksidasjon og anvendelsen av første ordens nedbrytingsfunksjon og verdiene for halveringstid.
- e) Et konstant forhold mellom fast utnyttelse og energiutnyttelse av biomasse fra skogbruk som dokumentert i tidsrommet 2000–2009, forutsettes.
- f) Referansenivået bør være i samsvar med målet om å bidra til å bevare det biologiske mangfoldet og en bærekraftig bruk av naturressursene, som fastsatt i skogstrategien for EU, medlemsstatenes nasjonale skogbrukspolitikk og EUs strategi for biologisk mangfold.
- g) Referansenivået skal være i samsvar med de nasjonale framskrivningene for menneskeskapte utslipp av klimagasser fra kilder og opptak av klimagasser i karbonsluk, rapportert i henhold til forordning (EU) nr. 525/2013.
- h) Referansenivået skal være i samsvar med klimagassfortegnelsene og relevante historiske data, og skal bygge på gjennomsiktede, fullstendige, ensartede, sammenlignbare og nøyaktige opplysninger. Særlig skal modellen som brukes til å framstille referansenivået, kunne gjengi historiske data fra den nasjonale klimagassfortegnelsen.

B. Elementer i den nasjonale regnskapsplanen for skogbruk

Den nasjonale regnskapsplanen for skogbruk som er framlagt i henhold til artikkel 8, skal inneholde følgende elementer:

- a) En generell beskrivelse av fastsettelsen av referansenivået for skog og en beskrivelse av hvordan det er tatt hensyn til kriteriene i denne forordning.
- b) Identifikasjon av karbonbeholdninger og klimagasser som inngår i referansenivået for skog, grunnene til å utelate en karbonbeholdning fra fastsettelsen av referansenivået for skog, og dokumentasjon av sammenhengen mellom karbonbeholdningene som inngår i referansenivået for skog.
- c) En beskrivelse av strategier, metoder og modeller, herunder kvantitative opplysninger, som benyttes ved fastsettelsen av referansenivået for skog, i samsvar med den nyeste framlagte nasjonale fortegnelsesrapporten, og en beskrivelse av dokumenterte opplysninger om praksis for og intensitet i bærekraftig skogforvaltning samt vedtatt nasjonal politikk.
- d) Opplysninger om hvordan avvirkningsgraden forventes å utvikle seg ved ulike politiske scenarier.

- e) En beskrivelse av hvordan hvert av følgende elementer ble tatt i betraktning ved fastsettelsen av referansenivået for skog:
- i) Skogforvaltningsareal.
 - ii) Utslipp og opptak fra skog og avvirkede treprodukter som vist i klimagassfortegnelser og relevante historiske data.
 - iii) Skogegenskaper, herunder dynamiske aldersrelaterte skogegenskaper, tilvekst, rotasjonslengde og andre opplysninger om skogforvaltningsvirksomhet under «normal tilstand».
 - iv) Historiske og framtidige avvirkningsgrader fordelt etter energirelatert og ikke-energirelatert bruk.
-

VEDLEGG V

FØRSTE ORDENS NEDBRYTINGSFUNKSJON, METODER OG STANDARDVERDIER FOR HALVERINGSTID FOR AVVIRKEDE TREPRODUKTER

Metodespørsmål

- Dersom det ikke er mulig å skjelne mellom avvirkede treprodukter i arealregnskapskategoriene skogkledde arealer og forvaltede skogarealer, kan en medlemsstat velge å regnskapsføre avvirkede treprodukter ut fra den forutsetningen at alle utslipp og opptak forekom på forvaltede skogarealer.
- Avvirkede treprodukter på fyllplasser for fast avfall og avvirkede treprodukter som ble avvirket til energiformål, skal regnskapsføres på grunnlag av umiddelbar oksidasjon.
- Importerte avvirkede treprodukter, uansett opprinnelse, skal ikke regnskapsføres av importmedlemsstaten («produksjonsmetoden»).
- For eksporterte avvirkede treprodukter viser landspesifikke data til landspesifikke verdier for halveringstid og bruk av avvirkede treprodukter i importstaten.
- Landspesifikke verdier for halveringstid for avvirkede treprodukter som bringes i omsetning i Unionen, bør ikke avvike fra dem som brukes av importmedlemsstaten.
- Medlemsstatene kan, bare til informasjonsformål, i sine innsendte data ta med opplysninger om andelen tre brukt til energiformål, som er importert fra stater utenfor Unionen, samt opprinnelsesstatene for slikt tre.

Medlemsstatene kan bruke landspesifikke metoder og verdier for halveringstid i stedet for de metodene og standardverdiene for halveringstid som er angitt i dette vedlegg, forutsatt at slike metoder og verdier fastsettes på grunnlag av gjennomsiktede og kontrollerbare data, og at metodene som brukes, er minst like detaljerte og nøyaktige som dem som er angitt i dette vedlegg.

Standardverdier for halveringstid:

Verdien for halveringstid er det antall år det tar for den mengden karbon som er lagret i en kategori av avvirkede treprodukter, å nå halvparten av sin opprinnelige verdi.

Standardverdiene for halveringstid er følgende:

- a) 2 år for papir.
- b) 25 år for treplater.
- c) 35 år for saget trelast.

Medlemsstatene kan angi de produktene av trebaserte materialer, herunder bark, som hører inn kategoriene nevnt i bokstav a), b) og c) over, basert på IPCCs retningslinjer vedtatt av Klimakonvensjonens partskonferanse eller partskonferansen som tjener som partsmøte for partene i Paris-avtalen, forutsatt at de tilgjengelige dataene er gjennomsiktede og kan kontrolleres. Medlemsstatene kan også bruke landspesifikke underkategorier for alle disse kategoriene.

VEDLEGG VI

BEREGNING AV BAKGRUNNSNIVÅER FOR NATURLIGE FORSTYRRELSER

1. Ved beregning av bakgrunnsnivået skal det gis følgende opplysninger:
 - a) Historiske utslippsnivåer som skyldes naturlig forstyrrelser.
 - b) Type(r) av naturlige forstyrrelser som inngår i anslaget.
 - c) Anslag over samlede årlige utslipp for disse typene av naturlige forstyrrelser for tidsrommet 2001–2020, oppført etter arealregnskapskategorier.
 - d) En dokumentasjon av tidsseriens sammenheng for alle relevante parametere, herunder minsteareal, metoder for utslippsanslag og dekning av karbonbeholdninger og gasser.
2. Bakgrunnsnivået beregnes som gjennomsnittet for tidsserien 2001–2020, unntatt alle år da det ble registrert unormale utslippsnivåer, dvs. unntatt alle store statistiske enkeltavvik. Identifikasjon av store statistiske enkeltavvik skal skje på følgende måte:
 - a) Beregn den aritmetiske gjennomsnittsverdien og standardavviket for hele tidsserien 2001–2020.
 - b) Unnta fra tidsserien alle år da det årlige utslippet ligger mer enn to ganger standardavviket fra gjennomsnittet.
 - c) Beregn på nytt den aritmetiske gjennomsnittsverdien og standardavviket for hele tidsserien 2001–2020, minus årene unntatt i bokstav b).
 - d) Gjenta bokstav b) og c) til det ikke lenger kan identifiseres store enkeltavvik.
3. Etter beregning av bakgrunnsnivået i samsvar med nr. 2 i dette vedlegg, kan den utslippsmengden som overstiger bakgrunnsnivået, utelukkes i samsvar med artikkel 10, dersom utslippene i et bestemt år i tidsrommene 2021–2025 og 2026–2030 overstiger bakgrunnsnivået pluss en margin. Marginen skal være lik et sannsynlighetsnivå på 95 %.
4. Følgende utslipp skal ikke unntas:
 - a) Utslipp som følge av avvirkning og resthogst som fant sted på arealet som følge av naturlige forstyrrelser.
 - b) Utslipp som følge av kontrollert brenning som fant sted på arealet i løpet av et vilkårlig år i tidsrommet 2021–2025 eller 2026–2030.
 - c) Utslipp på arealer som har vært gjenstand for avskoging som følge av naturlige forstyrrelser.
5. Opplysningskravene i henhold til artikkel 10 nr. 2 omfatter følgende:
 - a) Identifikasjon av alle landarealer som er påvirket av naturlige forstyrrelser i det bestemte året, herunder deres geografiske beliggenhet, det aktuelle tidsrommet og typene av naturlige forstyrrelser.
 - b) Dokumentasjon på at ingen avskoging har funnet sted i resten av tidsrommet 2021–2025 eller 2026–2030 på arealer som er påvirket av naturlige forstyrrelser og der utslipp ble unntatt fra regnskapsføringen.

- c) En beskrivelse av kontrollerbare metoder og kriterier som skal brukes til å identifisere avskoging på disse arealene i de etterfølgende årene i tidsrommet 2021–2025 eller 2026–2030.
 - d) Dersom det er mulig, en beskrivelse av tiltak som medlemsstaten har truffet for å forebygge eller begrense virkningene av disse naturlige forstyrrelsene.
 - e) Dersom det er mulig, en beskrivelse av tiltak som medlemsstatene har truffet for å rehabilitere de arealene som er påvirket av disse naturlige forstyrrelsene.
-

VEDLEGG VII

STØRSTE TILGJENGELIGE KOMPENSASJON I HENHOLD TIL FLEKSIBILITETSORDNINGEN FOR FORVALTEDE SKOGAREALER NEVNT I ARTIKKEL 13 NR. 3 BOKSTAV B)

Medlemsstat	Rapporterte gjennomsnittlige opptak i karbonsluk fra skogarealer for tidsrommet 2000–2009 i millioner tonn CO ₂ -ekvivalenter per år	Kompensasjonsgrense uttrykt i millioner tonn CO ₂ -ekvivalenter for tidsrommet 2021–2030
Belgia	-3,61	-2,2
Bulgaria	-9,31	-5,6
Den tsjekkiske republikk	-5,14	-3,1
Danmark	-0,56	-0,1
Tyskland	-45,94	-27,6
Estland	-3,07	-9,8
Irland	-0,85	-0,2
Hellas	-1,75	-1,0
Spania	-26,51	-15,9
Frankrike	-51,23	-61,5
Kroatia	-8,04	-9,6
Italia	-24,17	-14,5
Kypros	-0,15	-0,03
Latvia	-8,01	-25,6
Litauen	-5,71	-3,4
Luxembourg	-0,49	-0,3
Ungarn	-1,58	-0,9
Malta	0,00	0,0
Nederland	-1,72	-0,3
Østerrike	-5,34	-17,1
Polen	-37,50	-22,5
Portugal	-5,13	-6,2
Romania	-22,34	-13,4
Slovenia	-5,38	-17,2
Slovakia	-5,42	-6,5
Finland	-36,79	-44,1
Sverige	-39,55	-47,5
Det forente kongerike	-16,37	-3,3